

Arrest

nr. 104 333 van 4 juni 2013
in de zaak RvV x / II

In zake: x
 x

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 22 oktober 2012 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 september 2012 houdende de weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 maart 2013 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 30 maart 2013.

Gelet op de beschikking van 17 april 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 mei 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Over de ontvankelijkheid

Artikel 39/81, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalt:

“In afwijking van het eerste lid en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier.”

Artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet bepaalt:

“De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een synthesememorie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.”

Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de brief van 29 januari 2013, waarbij aan de verzoekende partijen werd meegedeeld dat door de verwerende partij geen nota werd ingediend en een administratief dossier werd neergelegd, en hun de vraag tot en de termijnen voor het indienen van de wens om al dan niet een synthesememorie neer te leggen en voor het, indien gewenst, indienen van de synthesememorie werden meegedeeld, op 29 januari 2013 aangetekend werd verstuurd naar de gekozen woonplaats, met name ten kantore van advocaat M. KALIN, Leuvensesteenweg 775, 1140 BRUSSEL. Dit is de gekozen woonplaats zoals opgegeven in het verzoekschrift. Naar analogie met het bepaalde in artikel 39/57, § 2, 2° van de vreemdelingenwet worden de verzoekende partijen geacht deze aangetekende brief ten laatste op 1 februari 2013 te hebben ontvangen, dag vanaf dewelke de termijn blijkens voornoemde bepaling begint te lopen, zodat de laatste nuttige dag voor de indiening van de wens tot het al dan niet neerleggen van een synthesememorie 8 februari 2013 was. De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen binnen de termijn van acht dagen, zoals bepaald in artikel 39/81, vierde lid van voormelde wet, geen zulke wens aan de griffie hebben toegestuurd. Krachtens artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet dient te worden vastgesteld dat het vereiste belang ontbreekt om de gevorderde nietigverklaring te verkrijgen.

Van de sanctie voor het niet tijdig in kennis stellen van de griffie van de wens om al dan niet een synthesememorie neer te leggen, namelijk de vaststelling van het ontbreken van het vereiste belang, kan enkel worden afgezien wanneer de verzoekende partijen aantonen dat zij wegens overmacht verhinderd werden tijdig deze kennisgeving te doen (cf. RvS 15 mei 2003, nr. 119 416). Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass., 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid) in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet aan de verzoekende partijen de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld: *“De verzoekende partij heeft binnen de in artikel 39/81, vierde lid van voormelde wet voorziene termijn van 8 dagen, de griffie niet in kennis gesteld of zij al dan niet een synthesememorie wenst neer te leggen.*

Met toepassing van hetzelfde artikel moet de Raad onverwijld uitspraak doen “waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.” Door een verzoek tot horen in te dienen, maken de verzoekende partijen kenbaar dat zij het niet eens zijn met deze in de beschikking opgenomen grond (zij worden overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vragen gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partijen de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

De verzoekende partijen stellen in hun verzoek tot horen van 30 maart 2013 dat zij het schrijven van de Raad om al of niet een synthesememorie neer te leggen nooit ontvangen hebben, noch enig bericht dat er een aangetekende zending klaar lag, dat zij om redenen buiten haar wil *“hiervan”* geen kennis hebben kunnen nemen en dat zij een klacht bij bpost hebben ingediend, die zij in bijlage toevoegen. Op

3 mei 2013 deelt zij aan de Raad per fax een e-mail van bpost van 12 april 2013 mee waarin gesteld wordt dat bpost de betrokken zending verkeerd heeft doorgestuurd en dat vermoedelijk geen "bericht 224/227" in de bus werd gedeponereerd, waardoor de aangetekende zending terug naar afzender is gestuurd na de bewaartermijn van 15 dagen. Ter terechtzitting van 7 mei 2013, alwaar de verzoekende partijen uitdrukkelijk uitgenodigd worden te reageren op de in de beschikking van 18 maart 2013 opgenomen grond, stellen zij dat zij na het ontvangen van de beschikking hun dossier hebben geconsulteerd om het nummer van de aangetekende zending te noteren en vervolgens klacht hebben ingediend bij bpost, dat zij een e-mail van bpost aan de Raad hebben overgemaakt, faxbericht dat zich in het dossier bevindt, waarin wordt toegegeven dat vermoedelijk geen bericht van aangetekende zending bij hen werd achtergelaten. De verzoekende partijen vragen een nieuwe termijn met betrekking tot het indienen van een syntheseseminarie. De verwerende partij gedraagt zich naar de wijsheid van de Raad.

Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de betrokken aangetekende zending uitgaande van de Raad van 29 januari 2013 inderdaad hetzelfde nummer heeft als het nummer van de zending met betrekking waartoe de verzoekende partijen een klacht bij bpost hebben ingediend. Uit de voormelde e-mail van bpost van 12 april 2013, die de verzoekende partijen op 3 mei 2013 aan de Raad hebben overgemaakt en waarnaar de verzoekende partijen ter terechtzitting van 7 mei 2013 verwijzen, blijkt dat bpost erkent een fout te hebben begaan, waardoor de betrokken zending de verzoekende partijen niet heeft bereikt. De verzoekende partijen hebben zodoende overmacht aangetoond, zodat reden bestaat af te zien van de in artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet voorziene sanctie van de vaststelling van het ontbreken van het vereiste belang.

In het kader van een goede rechtsbedeling komt het gepast voor de debatten te heropenen en onderhavige zaak naar de algemene rol te verwijzen, teneinde de verzoekende partijen de kans te geven al dan niet een syntheseseminarie in te dienen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De debatten worden heropend.

Artikel 2

De zaak wordt opnieuw verwezen naar de rol.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier juni tweeduizend dertien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET